

med opklaring af årsagen til sygdomsudbrud, vil kunne etableres på et af de veterinære institutter.

Bemyndigelsen og den konkrete udformning af en kontrolordning vil blive udmøntet efter forhandling med indenrigsministeren.

Til § 29

Bestemmelsen lovfæster det veterinære vacci-
neudvalg, som i 1983 efter aftale mellem Inden-
rigsministeriet og Landbrugsministeriet blev nedsat
med henblik på at rådgive Sundhedsstyrelsen i
sager om veterinære vacciner m.v.

Til § 30

Spredning af visse husdyrsygdomsfremkaldende
smitsoffer kan have store eksportmæssige konse-
kvenser, hvorfor det foreslås, at ministeren bemyn-
dges til at fastsætte regler for arbejde hermed.

Bestemmelsen skal sammenholdes med § 24 og
§ 25 i lov om lægemidler, hvorefter kliniske af-
prøvninger af lægemidler skal anmeldes til Sund-
hedsstyrelsen, der kan stille vilkår eller kræve un-
dersøgelsen standset eller ændret.

Til § 31

Den nyere bioteknologi, herunder især gentek-
nologien, indebærer nye muligheder for mere mål-
rettet at gribe ind i organismers arveanlæg. Det er
således nu bl.a. muligt at overføre gener med
kendt funktion fra planter, dyr og mikroorganis-
mer til celler af samme eller anden art.

En væsentlig del af forskningen på området
tager sigte på anvendelse inden for jordbruget, og
resultaterne af denne forskning forventes på lidt
længere sigt at få stor betydning for jordbrugspro-
duktionen.

Inden for husdyrbruget forventes resultaterne af
anvendt genteknologi inden for de nærmeste år
især at få betydning på det veterinærmedicinske
område. Således forventes såvel produktion som
anvendelse af vacciner at ville kunne ske uden
samtidig risiko for smittespredning, ligesom vac-
cineproduktionen vil kunne billiggøres. Endvidere
vil gensplejsningsteknikken muliggøre fremstilling
af hjælpemidler, der kan lette diagnosticering og
forebyggelse af husdyrsygdomme. Andre hjælpe-
stoffer såsom vitaminer, enzymer, vombakterier
m.v. forventes også at kunne blive fremstillet ved
hjælp af gensplejsede mikroorganismer.

Husdyravl ved direkte anvendelse af gensplejs-
ning er yderst kompliceret. Det forventes på lang
sigt at blive muligt at forbedre specifikke egenska-

ber såsom frugtbarhed, tilvækst, kødfylde, foder-
udnyttelse og sygdomsresistens.

Til kapitel 10

Bestemmelserne i dette kapitel afløser bl.a. § 19
i 1920-loven, § 1 i lov nr. 326 af 23. december
1925, bestemmelserne i lov nr. 139 af 1. juli 1927
og § 3, stk. 2, i lov nr. 175 af 5. juni 1959, alle om
ændring af 1920-loven. I medfør af disse bestem-
melser er der fastsat takster for dyrlægers arbejde i
forbindelse med diagnosticering af husdyrsygdom-
me, jf. Landbrugsministeriets cirkulære nr. 64 af
15. marts 1962 med senere ændringer om betaling
for offentlige forretninger.

Med forslaget bortfalder de hidtil lovfæstede
principper, hvorefter det offentlige i et vist omfang
dækker udgifterne til diagnosticering af ordnede
smitsomme sygdomme og enkelte mildere smit-
somme sygdomme. Efter de nugældende regler
betaler det offentlige således dyrlægeundersøgelse,
herunder udtagning og indsendelse af prøver til de
statslige institutter, og selve laboratorieundersøgel-
sen, som hovedregel dog kun, hvis laboratorieun-
dersøgelsen bekræfter mistanken. I modsat fald
betaler ejeren selv alle udgifter, herunder også til
laboratorieundersøgelsen.

Baggrunden for forslaget om ikke at videreføre
det hidtidige betalingsprincip er dels, at de begrun-
delser, der har ligget til grund for at indarbejde
princippet i husdyrsygdomsloven fra 1920, ikke
længere synes at være til stede, dels at muliggøre
administration i overensstemmelse med regerin-
gens økonomisk-politiske målsætning i videst mu-
lig udstrækning at begrænse gratisprincipets an-
vendelse. Hertil kommer, at set i forhold til de
diagnostiske undersøgelser, der i øvrigt gennemfø-
res som led i overvågningen og bekæmpelsen af
husdyrsygdomme, udgør de egentlige mistankeun-
dersøgelser kun en mindre del. Forslaget vil derfor
kun have beskedent økonomisk betydning for den
enkelte besætningsejer.

Til § 32

Bestemmelsen giver landbrugsministeren hjem-
mel til at fastsætte nærmere regler om betaling af
udgifterne til de foranstaltninger, der i medfør af
loven iværksættes med henblik på at hindre udbre-
delse af husdyrsygdomme.

Af foranstaltninger, der kan komme på tale,
kan f.eks. nævnes dyrlægeundersøgelse, udstedelse
af attester, mærkning og indsyning af dyr til dyr-
skuer og lign. Udgifterne ved sådanne foranstalt-